

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 656/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

365/2009. (XI. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a gödöllői lakos **panaszos**¹ 2009. augusztus 24-én előterjesztett **panaszát** a 2009. november 11-én megtartott zárt ülése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos keltezés nélküli, postabélyegzővel 2009. augusztus 19-én ellátott és augusztus 24-én érkezett levelében kérte a Testület segítségét az őt ért sérelem kivizsgálásához. Csatolta annak a levélnek a másolatát, amelyet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének küldött, a rendőrség által kiszabott bírság „tartalmára vonatkozó információ-kéréssel”.

A levélre nem kapott választ, ellenben Gödöllő Város Önkormányzat adóirodája (mint a lakóhelye szerint illetékes szerv) adók módjára behajtandó bírságként, végrehajtási eljárás keretében kívánja a panaszossal szemben azt a rendőrségi követelést érvényesíteni, aminek tartalmáról – állítása szerint – egyáltalán nincs információja.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos megjegyezte, hogy ha a rendelkezésre álló adatok szerint szabálysértést követett el, természetesen a bírság összegét (30. 000 Ft) a rendőrség számára befizeti, de az önkormányzattal szemben nem követett el szabálysértést. Korábban is előfordult, hogy szabálytalanul parkolt, vagy kisebb vétséget követett el, de mindig tudta, hogy a kiszabott bírságot milyen cselekedetért kell befizetnie.

Szerinte a tájékoztatáshoz való jog az alapvető alkotmányos jogok közé tartozik, nem gondolja, hogy az információ-kérést el lehet utasítani, vagy válasz nélkül lehet hagyni.

A rendőr-főkapitányság vezetőjéhez írt (szintén keltezés nélküli) levelének másolata szerint kifogással és panasszal kívánt élni a rendőrség által hozott, 2009. május 21-én keltezett, és a panaszos által 2009. június 2-án átvett határozattal szemben.

Sérelmezte, hogy az első fokú határozat alapjául szolgáló elsődleges rendőri intézkedés lefolytatásáról és a szabálysértési határozatról azt megelőzően értesítést nem kapott. Megjegyezte, hogy lakcíme 14 éve nem változott, és minden korábbi értesítést átvett, ha az akadályba nem ütközött.

Kifogásának és panaszának tárgya, hogy a rendőrség által lefolytatott eljárásban nem volt lehetősége gyakorolni a törvény által biztosított jogorvoslati kifogásait (észrevétel, panasz stb.).

Megjegyezte, hogy a határozatban hivatkozott törvényhely magyarázatát szöveges formában nem írták le, illetve, hogy a kérdéses törvényhely a biztonsági öv használatát rendezi, ő pedig bizonyos abban, hogy a biztonsági övvel összefüggésbe hozható rendőri intézkedés vele szemben nem történt. Hiányolta még hogy a határozatban járművének rendszámát nem tüntették fel. Sérelmezte végül, hogy telefonos megkeresésére az ügyről felvilágosítást nem kapott. A levélben említett határozat másolatát nem csatolta.

II.

Megkeresés alapján a megyei rendőr-főkapitányság vezetője elrendelte a panasz kivizsgálását, s az erről készült jelentést a Testülethez eljuttatta. A vizsgálat megállapításai a következők:

Rendőrségi fényképfelvételek tanúsága szerint 2008. augusztus 16-án, 10.25 órakor Tiszafüreden, az Örvény úton, az egyik ún. „buszöbölben” állt szabálytalanul a (...) frsz-ú, ezüst színű, Opel típusú személygépkocsi. A szabálytalan várakozásról három fényképfelvétel készült, ezek megfelelően igazolják a szabályszegés tényét. A fényképek 2008. szeptember 24-én érkeztek a hatósághoz. A főkapitányságon ezt követően 21000-163-5409/2008. ált. számon közigazgatási hatósági eljárást indítottak járművel történő megállási és várakozási szabályok megsértése miatt.

2008. október 1-jén 30. 000 Ft közigazgatási bírság kiszabásáról határoztak a közúti közlekedésről szóló 1998. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) szerint előírt, a cselekmény elkövetésétől számított 60 napos eljárési határidő betartásával. A közigazgatási bírságot kiszabó határozatot postai úton megküldték a panaszosnak, a szabálytalanul várakozó jármű üzemeltetőjének lakcímére. A postai tértivevény alapján kétséget kizáróan igazolható, hogy a panaszos nyilvántartott állandó lakcímére a posta alkalmazottja két alkalommal, 2008. november 5-én és 12-én megkísérelte kézbesíteni a határozatot, sikertelenül. Az a „küldeményt nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.

A közigazgatási hatósági eljárásról szóló 2004. évi CXI. törvény (továbbiakban: Ket.) 79. §-ának (2) bekezdése alapján a második megkísérelt kézbesítést követő 5. napon a határozatot kézbesítettnek kellett tekinteni. A kézbesítési vélelem beálltáról külön értesítést küldtek a panaszosnak 2008. november 26-án. Ez formailag és tartalmilag is előírászerű volt, leírták benne a vélelem megdöntésére vonatkozó szabályokat. A posta alkalmazottja ezt a küldeményt is két alkalommal kísérelte meg átadni: 2008. december 4-én és 12-én. Sikertelensége miatt a posta az értesítést „a küldeményt nem kereste” jelzéssel visszaküldte.

A főkapitányság a kézbesítési vélelem megdöntésére a törvény által biztosított határidő lejártát követően, 2009. május 17-én, tehát hat hónap elteltével, végzéssel, a közigazgatási bírság megfizetése érdekében végrehajtást rendelt el a panaszossal szemben. A végzést 2009. május 29-én kísérelte meg kézbesíteni a posta alkalmazottja, sikertelenül. Azt végül 2009. július 3-án vette át a panaszos. Ez utóbbiak tényét a postai tértivevények bizonyítják.

A végrehajtás elrendelésével egyidejűleg a rendőrhatalóság megkereséssel fordult a panaszos lakcíme szerinti önkormányzat jegyzőjéhez, a végrehajtás (behajtási eljárás) foganatosítása érdekében.

A panaszosnak a megyei rendőr-főkapitányság vezetőjéhez címzett levelén 2009. június 8-i postabélyegző szerepel.

A vizsgálat során megállapították, hogy az ügyfelet az elkövetett közlekedési szabályszegés miatt indult eljárásról nem értesítették. A Ket. általános szabályai alapján az ügyfelet az eljárás megindításáról értesíteni kellett volna, azonban a Kkt 21/A. § akkor érvényben volt (5) bekezdése alapján az ügyfél csak a közigazgatási bírságot kiszabó határozat kézhezvételével értesült az eljárás megindításáról. Előzetes értesítésről a törvény nem rendelkezett. (Az Alkotmánybíróság 2009. május 26-án kelt 47/B/2008/AB határozatában a Kkt. 21/A. § (5) bekezdését a kihirdetés napjával megsemmisítette, mert azt ellentétesnek találta a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelményeivel.).

A rendőrségi vizsgálat megállapította, hogy a 2009. július 8-án postára adott, és a megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének címzett levélre valóban nem kapott választ a panaszos. Ennek a levélnek a tartalmából arra lehetett következtetni, hogy az ügyfél az

időközben beállt kézbesítési vélelmet kívánta megdönteni, ugyanis azt közölte, hogy nem küldtek meg részére egyetlen hivatalos iratot sem, csupán a végrehajtást elrendelő végzés átvétele után élhetett ügyfélként az őt megillető jogosultságokkal.

A kézbesítési vélelem megdöntésére nyitva álló határidő 2009. május 17-én járt le. Ez jogvesztő hatású, az ügyfél által a főkapitányhoz írt levél (kérelem) már nem eredményezhette a vélelem megdöntését. A vizsgálat azonban megállapította azt is, hogy a hatóságnak törvényi kötelezettsége lett volna a beadványra – még ha az elkésett is – válaszolni.

III.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint: „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

A panaszos rendőri intézkedés elmulasztása (a főkapitányhoz írt levelének válasz nélkül hagyása) miatt terjesztett elő panaszt. A panasz nem tekinthető elkésettnek mindaddig, míg a mulasztás orvoslására intézkedés nem történt. Megállapítható, hogy az ezzel a mulasztással sértett előírás nem illeszthető az Rtv. fentebb hivatkozott fejezeteiben meghatározott kötelezettségek sorába, hanem azon kívüli jogszabály hatálya alá tartozik, ezért a Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület álláspontja továbbá az, hogy a panasz vagy az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény (a továbbiakban Eucstv.) vagy pedig a Ket. hatálya alá tartozik, és elbírálására is e jogszabályok valamelyikének rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az Eucstv. 141. §-a szerint: „Az állami és helyi önkormányzati szervek a panaszokat és a közérdekű bejelentéseket e törvény szerint kötelesek elintézni.

(2) A panasz olyan kérelem, amely egyéni jog- vagy érdeksérelem megszüntetésére irányul, és elintézése nem tartozik más – így különösen bírósági, államigazgatási (közigazgatási) – eljárás hatálya alá.”

A panaszt tehát csak akkor kellett volna az Eucstv. szerint elbírálni, ha nem más (ebben az esetben közigazgatási) eljárás előírásai vonatkoztak volna rá.

A Testület álláspontja az, hogy a panaszosnak a főkapitányhoz írt beadványa a közigazgatási eljárás egésze ellen szólt, ezen belül újrafelvételre irányult, amely csupán a kézbesítési vélelem megdöntése útján lett volna elérhető. A panasz ilyen értelmezése alapján elbírálására csupán a Ket. szabályai alkalmazhatók (nem

tekinthető tehát az Eucstv. hatálya alá tartozó panasznak). Ha a levél válasz nélkül hagyása a „közigazgatás hallgatása”-ként értelmezhető, úgy a Ket. 20. §-ában írtakat kell figyelembe venni: „(1) A hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén, valamint kijelölés alapján köteles eljárni.

(2) Ha a hatóság eljárási kötelességének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számított öt munkanapon belül kivizsgálja a mulasztás okát, és – az ügyfajára irányadó ügyintézési határidő és a döntés-előkészítés fokának figyelembevételével megállapított – határidő tüzésével a mulasztó hatóságot az eljárás lefolytatására utasítja.”

A tárgyalat esetben a közigazgatási szerv feladata dönteniről, hogy a panaszra saját hatáskörében ad választ, vagy a fenti rendelkezés szerint a felügyeleti szerv vizsgálatát, intézkedését kezdeményezi.

A Testület további vélemény-jellegű álláspontja az, hogy a panaszt – egyetértve a rendőri megállapítással, a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelemként értékelve – érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani, s hogy ez az eljárás lezárásaként ezután is csak így történhet. A Ket. 30. §-a szerint: „A hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, öt munkanapon belül elutasítja, ha d) jogszabály a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapít meg, és a kérelem idő előtti vagy elkésett.” A kérelem a panaszos esetében nyilvánvalóan elkésett, tehát ennek megfelelően kell elbírálni.

A Testület állásfoglalását a fentiek alapján alakította ki.

Budapest, 2009. november 11.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
előadó testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag